

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยประกอบด้วยข้อเสนอสำหรับการวิจัยครั้งนี้ จากการศึกษาความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท ที่ลงทะเบียนเรียนในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ 2 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท ที่ลงทะเบียนเรียนในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษา จากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม โดยจำแนกนักศึกษาตาม เพศ อายุ ภูมิลำเนาปัจจุบัน สถานภาพในการประกอบอาชีพ ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ โปรแกรมที่กำลังเรียน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้คือแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ภูมิลำเนาปัจจุบัน สถานภาพในการประกอบอาชีพ ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน สาขาวิชาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ โปรแกรมที่กำลังเรียน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแสดงเกี่ยวกับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 167 ราย

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยได้แยกออกเป็น 4 ตอนดังต่อไปนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. นักศึกษาส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีจำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.10 และเป็นเพศชาย มีจำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.90
2. นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี มีจำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.92 รองลงมา คือ นักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 25 - 30 ปี มีจำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.94 และนักศึกษามีอายุมากกว่า 40 ปี มีจำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.37 ส่วนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือนักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 30 - 35 ปี มีจำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.77
3. นักศึกษาส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสโสด มีจำนวน 143 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.02 และมีสถานภาพสมรส มีจำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.98
4. นักศึกษาส่วนใหญ่ มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีจำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.89 และมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด มีจำนวน 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.11
5. นักศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในภาคเอกชน มีจำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.66 รองลงมา กำลังเรียนอยู่/เรียนอย่างเดียวไม่ได้ทำงาน มีจำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.37 ประกอบธุรกิจ/รัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.59 และประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.39
6. นักศึกษาส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการทำงานไม่เกิน / ภายใน 5 ปี มีจำนวน 81 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.50 รองลงมา มีระยะเวลาในการทำงานมากกว่า 5 - 10 ปี มีจำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.16 มากกว่า 10 - 20 ปี มีจำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.57 ยังไม่เคยทำงาน มีจำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.77 และมากกว่า 20 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.99
7. นักศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 20,000 บาท มีจำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.53 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 20,000 - 30,000 บาท มีจำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.94 มากกว่า 30,000 - 40,000 บาท มีจำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.17 และมากกว่า 40,000 - 50,000 บาท และมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.18
8. นักศึกษาส่วนใหญ่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มีจำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.13 รองลงมา คือ สาขาวิชาบริหาร/จัดการ มีจำนวน 46 คิดเป็นร้อยละ 27.54 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีจำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.75 และสาขาวิชาอื่น ๆ มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.57

9. นักศึกษาส่วนใหญ่เรียนในโปรแกรม แผน ก 2 มีจำนวน 128 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.65 รองลงมา คือ ปริญญาตรีแบบก้าวหน้า มีจำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.77 และ แผน ก 1 มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.58

10. นักศึกษาส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่มีความต้องการเปลี่ยนงานไปเป็นอาชีพอื่นในแวดวงใหม่หลังจากเรียนจบแล้ว มีจำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.47 รองลงมา คือ นักศึกษาที่ต้องการทำงานในแวดวงอาชีพเดิมหลังจากเรียนจบแล้ว มีจำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.53

11. นักศึกษาส่วนใหญ่มีเป้าหมายที่จะทำงานในกรุงเทพและปริมณฑล มีจำนวน 125 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.85 รองลงมา คือ กลับไปทำงานในภูมิภาคเดิม มีจำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.56 และทำงานในต่างประเทศ มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.59

12. นักศึกษาส่วนใหญ่มีความมุ่งมั่นมีจำนวน 157 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.01 รองลงมา คือ ไม่มีความมุ่งมั่น มีจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.60 และไม่ตอบ มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.39

13. นักศึกษาส่วนใหญ่คาดหวังในประเด็นเนื้อหาของแต่ละวิชาที่มีความเหมาะสมและทันสมัย มีจำนวน 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.71 รองลงมา คือ อาจารย์ผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงในแต่ละสาขาวิชา มีจำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.34 การให้ความสนใจและใส่ใจดูแลความเป็นไปของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและจริงจัง ซึ่งเท่ากับ เพิ่มกิจกรรมทางวิชาการเพื่อเสริมความรู้และประสบการณ์นอกห้องเรียน มีจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.38 ระบบข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยและสะดวกต่อการค้นคว้างานวิชาการและการทำวิทยานิพนธ์ มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.59 และมีกิจกรรมสร้างความผูกพันและเพิ่มพูนมิตรภาพระหว่างผู้เรียนให้มากขึ้น มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.59

5.1.2 ค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท

ในภาพรวมของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคาดหวังมาก และเมื่อเปรียบเทียบในแต่ละข้อนั้นจะเห็นได้ว่านักศึกษามีระดับความคาดหวังมาก

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 การวิจัยเรื่องความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ลงทะเบียนเรียน ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายได้ดังนี้

ผลการศึกษาเรื่องความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโท ที่ลงทะเบียนเรียนในสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังนั้น พบว่านักศึกษามีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ทั้งโดยภาพรวมและแต่ละด้าน ทุกด้าน รวมทั้งแต่ละข้อ ทุกข้อ อยู่ในระดับความคาดหวังที่มาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความคาดหวังสูง และมีความเห็นด้วยอย่างสอดคล้องร่วมกันว่าจะได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ในทุกๆ ด้าน โดยมีลำดับที่ของความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์ในแต่ละด้านแตกต่างกัน ซึ่งสามารถสรุปให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้นได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของความคาดหวังจากการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาโทตามลำดับที่

ความคาดหวังจากการเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคาดหวัง	ลำดับที่
จะส่งผลให้สามารถเพิ่มโอกาสในการหางานทำที่ดีได้มากขึ้นในอนาคต	4.413	.670	มาก	1
จะทำให้สามารถมีความรู้และมุมมองเพิ่มเติมนอกเหนือในงานอาชีพหลักในลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้มากขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน	4.365	.615	มาก	2
จะส่งผลต่อการได้รับตำแหน่งงาน / เลื่อนตำแหน่งงานให้สูง หรือดีขึ้นในอนาคต	4.341	.751	มาก	3
จะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น	4.299	.663	มาก	4
จะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่เรียนร่วมกัน ซึ่งมีความหลากหลายในสาขาอาชีพต่างๆ	4.281	.658	มาก	5

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคาดหวัง	ลำดับที่
จะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และมุมมองที่เป็นแนวคิดจากอาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม	4.240	.670	มาก	6
ได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองทางด้านวิชาการในระดับที่สูงขึ้น	4.204	.654	มาก	7
จะได้รับความรู้ในเนื้อหาที่เป็นวิชาการด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมอย่างครบถ้วน	4.174	.581	มาก	8
จะส่งผลทำให้สามารถสร้างสรรค์ผลงานหรือเกิดการพัฒนางานรูปแบบใหม่ ๆ ได้เพิ่มขึ้น	4.120	.657	มาก	9
จะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง	4.114	.706	มาก	10
จะทำให้มีความรอบรู้ด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับที่สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับผู้จบสาขาที่มีลักษณะเดียวกันนี้จากสถาบันการศึกษาอื่น	4.090	.710	มาก	11
เป็นโอกาสที่จะได้ประสบการณ์จากการทำงานในรูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้ทำของแต่ละวิชา	4.066	.713	มาก	12
จะส่งผลต่อการได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเองนำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจากบุคคลอื่น ๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกันได้มากขึ้น	4.042	.680	มาก	13
จะส่งผลทำให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลทั่วไป	4.000	.784	มาก	14
จะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ชอบและเคยใฝ่ฝัน	3.922	.784	มาก	15*
จะทำให้ได้มีโอกาสเข้าเรียนและจบการศึกษาจากสถาบันที่เคยใฝ่ฝันไว้	3.922	.850	มาก	15*
จะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างกัน	3.892	.799	มาก	17
รวมทุกด้าน	4.145	.414	มาก	

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละข้อ ซึ่งก็คือในแต่ละด้านของความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ดังตารางที่ 5.1 ที่สรุปข้างต้นจะพบว่า ข้อความ "คาดว่าจะส่งผลให้สามารถเพิ่มโอกาสในการหางานทำที่ดีได้มากขึ้นในอนาคต" เป็นข้อความลำดับที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.413 ขณะที่ "คาดว่าจะทำให้สามารถมีความรู้และมุมมองเพิ่มเติมนอกเหนือในงานอาชีพหลักในลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้มากขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน" เป็นลำดับที่ 2 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.365 "คาดว่าจะส่งผลต่อการได้รับตำแหน่งงาน / เลื่อนตำแหน่งงานให้สูงหรือดีขึ้นในอนาคต" เป็นลำดับที่ 3 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.341 "คาดว่าจะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น" เป็นลำดับที่ 4 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.299 "คาดว่าจะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่เรียนร่วมกัน ซึ่งมีความหลากหลายในสาขาอาชีพต่าง ๆ" เป็นลำดับที่ 5 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.281 "คาดว่าจะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และมุมมองที่เป็นแนวคิดจากอาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม" เป็นลำดับที่ 6 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.240 "คาดว่าจะได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองทางด้านวิชาการในระดับที่สูงขึ้น" เป็นลำดับที่ 7 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.204 "คาดว่าจะได้รับความรู้ในเนื้อหาที่เป็นวิชาการด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมอย่างครบถ้วน" เป็นลำดับที่ 8 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.174 "คาดว่าจะส่งผลทำให้สามารถสร้างสรรค์ผลงานหรือเกิดการพัฒนางานรูปแบบใหม่ๆ ได้เพิ่มขึ้น" เป็นลำดับที่ 9 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.120 "คาดว่าจะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง" เป็นลำดับที่ 10 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.114 "คาดว่าจะทำให้มีความรอบรู้ด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับที่สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับผู้จบสาขาที่มีลักษณะเดียวกันนี้จากสถาบันการศึกษาอื่น" เป็นลำดับที่ 11 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.090 "คาดว่าจะมีโอกาสที่จะได้ประสบการณ์จากการทำงานในรูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้ทำของแต่ละวิชา" เป็นลำดับที่ 12 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.066 "คาดว่าจะส่งผลต่อการได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเองนำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจากบุคคลอื่น ๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกันได้มากขึ้น" เป็นลำดับที่ 13 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.042 "คาดว่าจะส่งผลให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลทั่วไป" เป็นลำดับที่ 14 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.000 "คาดว่าจะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ชอบและเคยใฝ่ฝัน และคาดว่าจะทำให้ได้มีโอกาสเข้าเรียนและจบการศึกษาจากสถาบันที่เคยใฝ่ฝันไว้" ลำดับที่ 15 ด้วยค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.922 "คาดว่าจะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างกัน" เป็นลำดับที่ 17 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.892

จากตารางที่ 4.2 ผลการศึกษาชี้ชัดว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับการคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรนี้ในลักษณะที่มีผลทางด้านบวกให้กับด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพของพวกเขาเป็นอันดับด้านที่หนึ่ง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม (\bar{X}) = 4.229 ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับความเป็นจริงในข้อย่อยที่อยู่ในลำดับที่ 1 2 และ 3 อย่างชัดเจนในประเด็นที่จะ

ส่งผลต่อการเพิ่มโอกาสในการหางานทำ และได้รับตำแหน่งงานที่สูงขึ้นในอนาคต รวมทั้งความรู้ที่จะได้รับดังกล่าวยังถูกคาดหวังเพื่อนำไปต่อยอดและสามารถประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาที่จะมีผลดีต่อการทำงานด้วย ดังที่ปรากฏอยู่ในตารางที่ 4.1 ที่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ยังอยู่ในวัยของความกระตือรือร้นในการทำงาน โดยพวกเขามีอายุไม่เกิน 40 ปี ถึงเกือบ 80% ของกลุ่มตัวอย่าง มีระยะเวลาในการทำงานที่ยังไม่เกิน 20 ปี ถึง 95% นอกจากนี้ยังมีความต้องการเปลี่ยนงานไปเป็นอาชีพอื่นในแวดวงอาชีพใหม่ หลังจากเรียนจบระดับปริญญาโทในหลักสูตรนี้แล้วถึงเกือบ 65%

ซึ่งจากผลการศึกษาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นักศึกษามีความตั้งใจอย่างจริงจังที่จะเรียนเนื้อหาความรู้ทางด้านวิชาการเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้ว่าเป็นด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยที่สูงมาก เป็นอันดับที่สอง ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.210 ซึ่งเป็นทัศนคติที่จำเป็นต้องมีในฐานะของผู้ที่เรียนในระดับปริญญาโท ขณะเดียวกันในด้านประสบการณ์นั้น พวกเขาที่มีความปรารถนาที่จะได้รับประสบการณ์ทั้งจากอาจารย์ผู้สอน เพื่อนร่วมชั้นเรียน รวมทั้งจากการทำงานที่ได้รับมอบหมายของแต่ละวิชา โดยเห็นได้จากค่าเฉลี่ยที่ได้รับเท่ากับ 4.140 ซึ่งนักศึกษามีความเห็นว่าความรู้และประสบการณ์ที่คาดว่าจะได้รับจากหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมดังกล่าว สามารถทำให้พวกเขาพัฒนาตนเอง รวมทั้งจะทำให้มีความเข้าใจข่าวสารข้อมูลทางด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมได้ดียิ่งขึ้น เมื่อเวลาที่ตนเองจะต้องจบการศึกษาและออกไปทำงานในองค์กรต่างๆ ซึ่งมุมมองดังกล่าวล้วนเป็นการวางแผนเพื่อความเป็นบุคคลที่มีศักยภาพในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้มากขึ้นนั่นเอง ซึ่งความคาดหวังดังกล่าวมีความสอดคล้องเป็นอย่างมากกับ งานวิจัยของ วรณารด แสงมณี (2551 : 57) ที่ว่า นักศึกษามีความคาดหวังว่าจะทำให้มีความรู้เพิ่มเติมทางด้านบริหารธุรกิจ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่นอกเหนือจากวิชาสายอาชีพปกติที่ตนเองเรียนอยู่ในสาขา เป็นลำดับที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.437 โดยนักศึกษาคาดหวังที่จะทำให้ตนเองสามารถนำเอาความรู้ที่ศึกษาในวิชาดังกล่าวไปพัฒนาตนเองได้หลังจากที่เรียนจบแล้ว เป็นลำดับที่ 2 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.320 และมีความคาดหวังที่จะทำให้ตนเองมีความเข้าใจข่าวสารข้อมูลทางด้านธุรกิจและวิถีทางขององค์กรและการจัดการได้ดีขึ้นเป็นลำดับที่ 3 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.282 และรวมทั้งงานวิจัยอีกชิ้นหนึ่งของ วรณารด แสงมณี (2550: 55) เช่นกันที่ว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีความคาดหวังที่จะทำให้ตนเองสามารถนำความรู้ที่ศึกษาไปพัฒนาตนเองได้หลังจากที่เรียนจบแล้วเป็นลำดับความคาดหวังที่ 1 โดยมีความคาดหวังลำดับที่ 2 คือ คาดหวังที่จะทำให้ตนเองมีความรู้เพิ่มเติมทางด้านบริหารบุคลากร ซึ่งเป็นเนื้อหาที่นอกเหนือจากวิชาสายอาชีพปกติที่ตนเองเรียนอยู่ในสาขา และลำดับที่ 3 ซึ่งนักศึกษามีความคาดหวังที่จะทำให้ตนเองมีความเข้าใจพฤติกรรมของคน และการบริหารจัดการคนได้ดีขึ้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณารายละเอียดของแต่ละข้อของความคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ดังที่ได้สรุปไว้ข้างต้น ในตารางที่ 5.2 จะพบว่า นักศึกษากลับมีความคาดหวังที่จะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน

และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน และมีความคาดหวังว่าจะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนในลำดับท้าย ๆ เมื่อเปรียบเทียบกับข้ออื่น ๆ นั่นคือ ลำดับที่ 17 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.892 และมีความคาดหวังน้อย ในลำดับต่อมาคือ ลำดับที่ 15 จำนวน 2 ข้อ ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.922 ในเรื่องที่ว่า จะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ชอบและเคยใฝ่ฝัน และจะทำให้ได้มีโอกาสเข้าเรียนและจบการศึกษา จากสถาบันที่เคยใฝ่ฝันไว้ นอกจากนี้ นักศึกษายังมีระดับของความคาดหวังน้อยในลำดับต่อมา คือ ลำดับที่ 14 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.000 ในเรื่องที่ว่า นักศึกษาคาดหวังว่าจะส่งผลทำให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลทั่วไป และนักศึกษามีระดับของความคาดหวังน้อยในลำดับที่ 13 ด้วยค่าเฉลี่ย 4.042 ด้วยเรื่องที่ว่า นักศึกษาจะส่งผลต่อการได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเองนำเสนอ ให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจากบุคคลอื่น ๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกันได้มากขึ้น

ตารางที่ 5.2 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านและภาพรวมของความคาดหวังจากการที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนระหว่างหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2556 กับหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ปีการศึกษา 2555

ด้านต่าง ๆ ของความคาดหวังจากการเรียน	หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (ปริญญาโท) ปีการศึกษา 2556		หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปริญญาเอก) ปีการศึกษา 2555	
	\bar{x}	ลำดับที่	\bar{x}	ลำดับที่
ด้านวิชาการ	4.210	2	4.386	2
ด้านประสบการณ์	4.140	3	4.351	3
ด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.229	1	4.175	5
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.058	5	4.263	4
ด้านความรู้สึกส่วนบุคคล	4.087	4	4.544	1
ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน	4.145		4.344	

หมายเหตุ: ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่มใช้แบบสอบถามในลักษณะเนื้อหาที่คล้ายคลึงกัน

จากตารางที่ 5.2 ผลการศึกษาในแง่มุมมองของความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจสาขาการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ทั้งในแง่มุมมองของทั้งระดับมหาบัณฑิต และดุษฎีบัณฑิต ผู้วิจัยมีความเห็นว่า แม้ว่าผลการศึกษาในเชิงเปรียบเทียบดังกล่าวจะเป็นนักศึกษามีระดับการศึกษาต่างกัน คือ ปริญญาโทกับปริญญาเอก อีกทั้งเป็นการศึกษาวิจัยในช่วงเวลาที่ต่างกันด้วย (ปี 2555 กับ ปี 2556)

กระนั้นก็ตาม ตารางที่ 5.2 ที่ได้สรุปผลดังกล่าวก็สามารถเป็นข้อมูลที่อาจสะท้อนถึงแนวความคิดของนักศึกษาได้บางประการ

โดยจากการสังเกต และพิจารณาในข้อมูลของตารางที่ 5.2 พบว่า ขณะที่คะแนนค่าเฉลี่ยของความคาดหวังในด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพกลับมีค่าเฉลี่ยที่มากกว่าด้านอื่น ๆ ทั้งหมด ทั้งนี้ผลที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยของผู้วิจัยคนเดียวกันดังปรากฏในตารางที่ 5.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจากงานวิจัยอีกชิ้นนั้น ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในระดับปริญญาเอก พวกเขากลับให้ความสำคัญในลำดับที่แตกต่างกันกับด้านที่นักศึกษาในระดับปริญญาโทให้ลำดับความคาดหวังสูงสุด ทั้งนี้ในด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพนั้น นักศึกษาในระดับปริญญาเอกกลับมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าทุกด้าน ($\bar{X} = 4.175$) อันอาจเป็นการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงทัศนคติ ความเชื่อ และความคาดหวังที่สอดคล้องกับความจำเป็นที่เกิดขึ้นตามวิวุฒิ และคุณวุฒิของบุคคลคนหนึ่ง ซึ่งมีมากกว่าอีกบุคคลหนึ่ง

ทั้งนี้ผลการศึกษาเปรียบเทียบจากตารางที่ 5.2 ดังกล่าวสามารถสันนิษฐานได้ว่า นักศึกษาในระดับปริญญาเอก ซึ่งตอบแบบสอบถามในงานวิจัยนี้มีความคาดหวังที่จะนำความรู้และประสบการณ์ ตลอดจนสิ่งต่าง ๆ ที่จะได้รับจากหลักสูตรนี้ไปใช้ประโยชน์ในด้านดังกล่าวน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ซึ่งอาจแปลความหมายได้ว่า สิ่งที่นักศึกษาคาดหวังว่าจะได้รับ ไม่มีหรือส่งผลน้อยต่อความก้าวหน้าในงานอาชีพของพวกเขา ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มนักศึกษาปริญญาโท ซึ่งค่าเฉลี่ยของด้านดังกล่าวกลับมีค่าเฉลี่ยที่สูงเป็นลำดับที่ 1 อย่างไรก็ตามค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของความคาดหวังด้านนี้กลับตรงข้ามกับด้านความรู้สึกร่วมบุคคล ซึ่งมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) อยู่ในลำดับที่ 4 ($\bar{X} = 4.087$) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกภายในจิตใจของกลุ่มผู้ตอบที่เป็นนักศึกษาปริญญาโทที่กลับมีความคิดเห็นที่ไม่เน้นมากนักกับการได้เรียนจบจากสถาบันการศึกษาแห่งนี้ อีกทั้งอาจสันนิษฐานเพิ่มเติมจากข้อมูลที่มีได้ว่า การเรียนรู้ในสาขาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมดังกล่าวก็อาจไม่ใช่สิ่งที่จะสามารถเติมเต็มความใฝ่ฝันเท่าใดนักในการได้รับประโยชน์จากการเรียนในระดับต้น ๆ ของความคาดหวัง เมื่อเปรียบเทียบกับผลที่ได้ของนักศึกษาที่เรียนในระดับปริญญาเอก ดังจะเห็นได้จากคะแนนเฉลี่ยรวมของข้อย่อยที่ 16 และ 17 นอกจากนี้พวกเขาก็ไม่ได้ให้ความคาดหวังนักจากความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศการเรียนร่วมกัน ดังที่ปรากฏค่าเฉลี่ยในข้อที่ 13 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยในลำดับที่น้อยที่สุดด้วย

อนึ่ง ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียน โดยจำแนกตามสาขาวิชาที่เรียนจบ หรือกำลังศึกษาอยู่นั้น ผลการศึกษาครั้งนี้ได้พบว่า แม้ว่าในภาพรวมจะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาเฉพาะด้านความรู้สึกร่วมบุคคล กลับพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ก็พบว่า นักศึกษามีสาขาวิชาที่เรียนจบ หรือกำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์ มีระดับความคาดหวังจากการเรียนแตกต่างกับนักศึกษาคณะ หรือสาขาบริหารธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่เรียนจบ หรือกำลังศึกษาอยู่ในสาขาบริหารธุรกิจมีความคาดหวังจากการเรียนสูงกว่านักศึกษากลุ่มอื่น น่าจะมีเหตุผลจากความรู้สึกว่าพวกเขา

ได้เรียนในสาขาที่เป็นสายตรงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่แรกในระดับปริญญาตรีจนถึงระดับปริญญาโท โดยการที่มีฐานความรู้เดิมด้านการบริหารหรือจัดการอยู่แล้วจึงทำให้ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนในระดับปริญญาโทถือได้ว่าเป็นการต่อยอด เพิ่มพูนความรู้ความสามารถของการบริหารที่ตนเองมีอยู่ให้หนักแน่นขึ้น และเกิดการต่อยอดในความรู้ด้านอุตสาหกรรมเพิ่มเติม ซึ่งเป็นการขยายโอกาส และเพิ่มศักยภาพของตนเองให้มากยิ่งขึ้นในด้านวิชาการและความก้าวหน้าในงานอาชีพ

ผลการศึกษายังพบอีกว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เรียนจบสาขาวิชาด้านวิทยาศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยรวมน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.038$) และเมื่อพิจารณารายด้าน ก็พบว่า ด้านความรู้สึกส่วนบุคคล ซึ่งเป็นด้านที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเช่นกัน ($\bar{X} = 3.884$) ทั้งนี้ทุกด้านยกเว้นด้านวิชาการ นักศึกษากลุ่มนี้ก็มีคะแนนค่าเฉลี่ยที่ต่ำกว่านักศึกษากลุ่มอื่นทั้งหมด ดังนั้นจากข้อมูลที่กล่าวมานี้ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า นักศึกษากลุ่มนี้มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมอยู่ในระดับที่ต่ำกว่ากลุ่มนักศึกษาที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งน่าจะมาจากเหตุการณ์ที่นักศึกษาที่เรียนจบจากสาขาวิชาวิทยาศาสตร์อาจมีความคาดหวังว่าจะสามารถได้รับประโยชน์จากหลักสูตรในด้านประสบการณ์ ด้านโอกาสความก้าวหน้าในงานอาชีพ ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และด้านความรู้สึกส่วนบุคคลในระดับที่ไม่มากนักเมื่อเทียบกับนักศึกษากลุ่มอื่น นอกจากนี้เมื่อผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจากนักศึกษากลุ่มดังกล่าวบางส่วน ได้พบว่า เนื้อหาด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมที่พวกเขาเรียนจบมานั้นมีความสามารถที่จะถูกนำไปประยุกต์และสนับสนุนในประสบการณ์การทำงาน รวมทั้งเสริมสร้างโอกาสความก้าวหน้าในงานอาชีพด้านวิทยาศาสตร์ที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ ตลอดจนการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และความรู้สึกส่วนบุคคลน้อยกว่าบุคคลที่เรียนจบหรือกำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรอื่น ซึ่งนั่นสามารถยืนยันได้จากผลคะแนนที่ปรากฏจากในแต่ละข้อของข้อความต่าง ๆ ที่ประกอบกันขึ้นมาเป็นประเด็นของด้านความรู้สึกส่วนบุคคลของแบบสอบถาม โดยเมื่อนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาด้วยตนเองแล้วกลับมีความเห็นว่า การได้ศึกษาในหลักสูตรนี้อาจไม่ได้ทำให้พวกเขาสามารถบรรลุความคาดหวังถึงการได้รับประโยชน์จากการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมเท่าใดนัก

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. เนื่องจากผู้เรียนมีความหลากหลายในคุณลักษณะส่วนบุคคล แต่ต้องมาเรียนอยู่ด้วยกัน โดยมีวัตถุประสงค์เหมือนกัน คือ จบการศึกษาในระดับวุฒิปริญญาโท สาขาการบริหารอุตสาหกรรม ดังนั้นผู้บริหารวิทยาลัย ผู้บริหารหลักสูตร และผู้สอนในหลักสูตรจึงควรให้ความสนใจในกลุ่มของนักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังที่แตกต่างกันอย่างมาก ด้วยความตั้งใจในการทุ่มเทพยายามด้านวิชาการ และทำความเข้าใจถึงความคาดหวังที่ผู้เรียนมีความแตกต่างกัน ว่ามีความต้องการที่จะได้รับไม่

เหมือนกันบนพื้นฐานของการมีทัศนคติที่แตกต่างกันอันเป็นผลมาจากการมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่ไม่เหมือนกัน (ดังที่ปรากฏข้อมูลสรุปไว้ในตารางที่ 4.2) นั่นเอง

2. ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนควรมุ่งมั่นสร้างหลักสูตรนี้ให้มีคุณค่ากับความคาดหวังของผู้เรียน โดยเฉพาะในด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพ ซึ่งจะเห็นได้จากการศึกษา ซึ่งผู้เรียนมีความคาดหวังที่จะได้รับโอกาสของความก้าวหน้าให้กับงานอาชีพของตนเป็นประเด็นสำคัญ

3. ผู้บริหารควรเน้นความสำคัญของประเด็นที่คาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรสาขานี้ เรียบลำดับจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ เนื้อหาของแต่ละวิชามีความเหมาะสมและทันสมัย อาจารย์ผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงในแต่ละวิชา การให้ความสนใจและใส่ใจดูแลความเป็นไปของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและจริงจัง และเพิ่มกิจกรรมทางวิชาการเพื่อเสริมความรอบรู้และประสบการณ์นอกห้องเรียน ดังที่เห็นได้จากข้อมูลในตารางที่ 4.1

4. ผู้บริหารหลักสูตรควรพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบถึงเนื้อหาหลักสูตร และกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับผลดีจนสามารถ (1) ส่งผลให้สามารถเพิ่มโอกาสในการหางานทำที่ดีได้มากขึ้นในอนาคต (2) ส่งผลให้สามารถมีความรู้และมุมมองเพิ่มเติมนอกเหนือจากในงานอาชีพหลักในลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้มากขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน (3) ส่งผลต่อการได้รับตำแหน่งงาน / เลื่อนตำแหน่งให้สูง หรือดีขึ้นในอนาคต (4) ส่งผลทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น และ (5) ส่งผลให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่เรียนร่วมกัน ซึ่งมีความหลากหลายในสาขาอาชีพต่าง ๆ นอกจากนี้ผู้บริหารหลักสูตรควรจัดกิจกรรมของการเรียนรู้ และทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด และมีความสบายใจระหว่างกันของผู้เรียนในชั้นเรียน และผู้สอน เนื่องจากข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าพวกเขาต้องการมีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นซึ่งนอกเหนือจากผู้ร่วมงานในที่ทำงานปัจจุบัน รวมทั้งต้องการแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาในด้านความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม เท่านั้น ซึ่งถ้าหากมีการสำรวจและสอบถามเกี่ยวกับในด้านความพึงพอใจต่อหลักสูตรต่างๆ ที่กำลังเปิดการเรียนการสอนอยู่ในสถาบันการศึกษาแต่ละแห่งที่มีอยู่ในประเทศรวมทั้งในแ่งมุมอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น เนื้อหาที่สอดคล้องกับความคาดหวังจากสถาบันการศึกษาในมุมมองของภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับบัณฑิตไปปฏิบัติงานจริง รวมทั้งวิธีการเรียนการสอนในเชิงลึกก็จะทำให้เห็นภาพกว้างที่ชัดเจนขึ้น ทั้งนี้เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาทั้งตัวผู้ดูแลหลักสูตร ผู้สอน ผู้เรียน และผู้ใช้ประโยชน์จากนักศึกษาที่เป็นผลผลิตในฐานะบัณฑิตของสถาบันการศึกษาในอนาคต ตลอดจนรูปแบบแนวทางในเนื้อหาและการเรียนการสอนที่

ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และแผนการพัฒนาศักยภาพความเป็นผู้ประกอบการ และ/หรือ
ผู้บริหารกิจการทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจก็จะเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น